

עין משפט
גד מצות
יד:

קלה א מיי פייז מהל
ענדיס הלסה א
יול י סמג עשין פנ:
קלו ב מיי שס הלסה ב:
קלו ג מיי שס הלסה ג:
קלה ד מיי שס הלסה ד:
קלש ה מיי שס פייז
הלסה ה סמג עשין
פנ:
קסו ו ד מיי שס פייז הל'
י סמג עשין פנ:
קמא ח מיי שס ופייז
הל' ג ופייז הל'
י סמג עשין פנ:

תורה אור השלם

1. אנו עז רבות בשנים
לפניהן ישיב גאלתו
ממקום מקדשו.
2. ויקרא בה נא
אשר ארעה בעיני ידוניה
ואת כל יקדוה ודוריה
לעזם וקבר לא ימשל
למקדשו בבנויה בה.
3. כי יסגר כל ארץ
העברא ואל העבריה
ועקדוה שש עינים וישנה
ושיבת השלחן חפשי
משעבד.
4. ודברם שוי כי
לא ימשל בעיניה
בשלחן ארץ חפשי
משעבד כי משה שער
ועקדוה שש עינים
והשנה כל ארץ בכל
אשר תלחז.

- דברים טו ז
5. כְּשִׁכִּיר תִּחְבֹּשׁ וְהָיָה
הַזֵּכֶל
עִבְדוֹ עִמָּו: וְשָׂתָה כֹהֵם
6. וְכִי תִשָּׂא יָד גֵּר
וְתִחְבֹּשׁ עִמָּו וְלֹא אִדָּוָה
עִמּוֹ וְנִמְכַר וְעָלָה תִּחְבֹּשׁ
עִמָּו אוֹ לַעֲקֹר מִשְׁפַּחַת
גֵּר:
7. וְהִנֵּשׂוּ אֲדֹנָיו אֶל
הָאֱלֹהִים וְהִנֵּשׂוּ אֶל
הָרֵלֶת אוֹ אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֹזֶן
בְּמִרְצַע וְעָבְדוּ לַעֲלֵם:
שְׁמוֹת כ"א

לעזי רש"י

שול"א. פוליה.

מוסף דעם 11

[illegible]

: 7

הואיל וכן קנינו בבכסף. פ"ה הואיל ולא נזכר בו משיכה
מישראל דכתיב או קנה מיד עמיך דבר הנקנה מיד ליד
היינו משיכה וקשה ל"ת לפי שיחא סממא דגמרא כדל"י דל"י ויחנן
למאן כפ' האבס (ב"מ דף יז:ו) דבר חורה מעות קונות דכפ"ב
דכירות (דף יג:ו) מיד עמיך ככסף
לעובד כוכבים במשיכה וקנין
דכ"י יוחנן נגזי ריש לקיש ועוד דכמס'
ג' (דף ע"ב) אמרין דלר"י משיכה
ועוד קונה קונה לכן נראה לר"ת
ה"פ הואיל וכל קניינו לעובד כוכבים
עובד עברי בכסף דכמס' היה
מקנהו לאפוקי שאינו קונה
דשטר דשאל גופיה לא קני ע"ה
שטר אלא משום דליקטא לאשה
למאה לאחרת דדרשנין (למח דף טז.)
הנה לאחרת מקטא בשטר אף זו וכו'
נעבוד כוכבים לא שייך האי טעמא
הנה אילו נזכרת גיטין וקדושין
עוד נראה לר"ת דאפילו בקרקעות
עובד כוכבים אילו קונה בשטר
דלאחר בחוקה הבתים (ב"ב דף נד:)
עובד כוכבים מכי מטא וזו ליה
ליקטלק ליה וישראל לא קני עד דמטא
מטרא ליה"מ משמע דאין קנין שטר
לעובד כוכבים וא"ת לאו ק"י הוא
הנה עובד כוכבים שאינו קונה ע"ה
שטר קונה בכסף דכמס' וי"ל
דמסתברא לכלל אחד יש קנין לעצמו
דלמאן כפ"ב דכירות (דף יג:ו)
כי מטלטלין מדישראל נחלא עובד
כוכבים מי בחאד:

עצמו מנ"ל יליף שכר מברוהו ב"ד אינו נמ

שכיר. פי' בקוטרם נאמר
אלו שכיר מתכבד יהיה
נור זמכרוהו כ"ד כי משנה
זו"ת כיון דליף שכיר
לי איתערך מכסף מקמו
סוכים יליף שכיר דמתי
סוכים (ויקרא טז) שכיר
והו' נמנהר לשלח ומנה
נחמה דמפרש גמ' לעיל
שערך ליה לדרשקין לעיל
כספס הוא נקנה ולינו נקנה
ולס' נקנה אמי' איתערך
וענין כסף לישמוק מיניה
יהי עת"ע הנמנהר לשלח
במנהר לשלח מעבדן הנמנהר
דכרי עת"ע שכיר שכיר
י' אלא איתערך לדרשה
לגערען כסף וז"ת אמי'
איקשא דע"ע ועבדו לקנין
שכיר שכיר נמנהר עובד
ל' הדיקשא דע"ע לעבדו
למנהר מה עבדו אינו
שכי אצרכס' קף עברי אינו
שכי יאזבש אקב' וזבש' אף

ואת כל עיניו היו את הכן כלקמן (דף ט) **וְאֵין** אנו
עצמו. וזהו למיל' אנו למעטנו דמור עמנו אנו נרע
דמור עמנו נרע אנו רבו מוסר לו פסחה כעניני
(דף טז) דנענין אהבנו את אשתי ואת בניו וי"ל דלי' אלו
ליפניו מג"ש דשכר שמר ממכרוהו ב"ד דלף על גב דלא
אהבני את אשתי ה"א דנרע קמ"ל אנו דאין נרע:
ויאמר

שְׁשִׁית הַמָּנֶה וְעֹשֶׂה לְאֶלֶךְ שְׁנֵי שָׁנִים הָרִי שְׁלִישִׁית הַמָּנֶה וְתֹאֵל מֵאֶלֶךְ (שְׁמוֹת כ"א, ח)
וְעַל שֵׁלֶף אֲדוּמִית מִסִּיד בְּכִדּוּנָהּ חָרָה שֶׁמִּגְרָעָם מִקְדוּנָהּ וְיִלְאֵם (שְׁמוֹת).

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מוסליים. נפתח בדמסיים ואזין שאין לו עקב. שול"ח בלע"י:
מתני' נקטו בכסף ובשטר. בגמרא יליף לה: בשנים. לטוב שש
 שנים יוכל חפשי: וכו'. אם פגע בו יוכל בחור שש: ובגרעון
 כסף. פודה את עצמו ומנגרע לו דלונו מפדיונו דמי שיצדק השנים
 משעורן וכלל למי שחזר ונתן ממנו

אם כן ניתוב קרא
מינה תרתי: **מתני'**
ובשטר וקונה עצמו
בכסף ^{ההיתירה} עליו
את עצמה בסימנן
קונה את עצמו ביובד
בד עברי נקנה בכסף
מקנתו מלמד שנקנה
עברי הנמכר לעובד
בכסף נמכר לישראל
הוא ^{המלמד} שמוגרת
אמה העבריה הואיל
אם בכסף עבד עברי
בר לך אחיך העברי
ש שנים מקיש עברי
זו מכלל הואיל ונמכר
עבד יליף ^{שכיר}
ילף שכיר שכיר אלא

קחלה דברים מאה מנרש: אשכנז
אחם דמקריה. דמקריה בכסף. והדין
נחמן הוהיל קידושיה בכסף קנייה
בכסף: מדרשו ב"ד. בגינתו דכי
ימכר ע"י אחרים משמע והדין נחמן
ישה נקם בכסף בלא חזקה והוא
יש בו דל קל שנמכר בעל כרחו:
שפיר שפיר. נאמר צמוד עמנו (שם)

כי יתרון אחיך ומוכר וגו' שמי
 תפסו יהיה עמך ואלמך במכרוהו
 ב"ד כי משה שכן שוכן וגו' בפרשת
 כי ימכר כחב (דברים עו): למאן
 דלא יליף. דלית ליה הך גזירה שיה
 לקמייהו מפרש סמי: וכן תפסו.
 במוכר עלמא לעבוד כוכבי וקמסו
 לפרשת מוכר עלמא לישראל וילמד
 ומכר לישראל ממכר לעבוד כוכבי
 בהיקשא וינמכר לעבוד כוכבי
 אחי מסק קממו: ויפר על שש.
 אם התנה למכר לעבוד שנים: מכרוהו
 ב"ד. דכמי (שם) ועבדך שש שנים
 אצל במוכר עלמא לא כמי שש דמי
 תקנה עבד עבד (שם) מיד אחריס שמע
 וילעיה במכרוהו א"ל כמיכלו א"ל
 הענקא דגבי ימכר לך כמי: רבו
 מוכר לו שפסא כענינים. שיהו לו
 ולדות ממנה: אין רבו מוכר לו
 שפסא כענינים. ואסורא לו אצל
 במכרוהו ב"ד כמי (שם) אם
 אדוניו יתן לו אשה: לא יליף שכי
 שכי. היילך דלא כמי ביה א"ל
 כמי ביה. דכולי עלמא יליף שכי
 ואידך

ספיר. לשאר מילי והני לת"ק בדידא כמיב מיעטעויהו וולא אהני
ליה גזירה שזי; **וולא** לנורסין. דלוי עובד לא אהי הבא וולא אהני
הבא אהי און לן קין אכל עובד הווא אהי הבא דלקמן (דף ע"ב)
עובד אחרניא כמיב. כי משנה שבר שזר עובד; **לדרשא**
להצאות על הענין של יקשה צעיוו דמפסר קרא;
אזני. מיעוט הווא דקרא ימירא לדרשא דהא כמיב ונחא צאנטי;

הני ובהכאת שתי שערות, ובמיתת הארון. שהנרצע אינו עובד לא את הכן ולא את (האח) [הבן]
עבר עברו גורג אלא כזמן שהיוכל גורג. שמי. דבתיב בשכור שנה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גם' ומאן תנא דלא יליף
שכר שברה עין ב"מ קיל
ע"כ מדיה ור"כ"ב: תוס'
ד"ה תואיל וכו' משמע
דאין קצין שטר לגוי עין
בטוחות יג ע"ל מדיה
מה:

תגיות: תגיות

(ט) רש"י ד"ה הואיל וכו'
בכסף הס"ד ואח"כ מ"ה
לישראל שלא נאמרה
בו בכסף ט' מנלן הס"ד:

מוסף תוספות

א. בחוס' הרא"ש מוסף
ובנו לא שאל לא
אמה העבריה וילך
ב. האי לא ק"ו הוא הדאי
הנוהגת, שם, ועי' שיטה
לא נודע למי, ד, וליכא,
חוס' הרא"ש, ד, תדע
מראשית קרא למעוטי
אשה שאינה נרצעת אפי"ג
ולא מצי' למימר אהתי
לא אשהי ואת ואת
משום רכיון ד'איתקש
לכבר עבדי הו"א שמהא
נרצעת כמות שדא, חוס'
הרא"ש.

תום' ר"י הזקן

למסוריים, שולא כלעז.
עקב, טאלרוין כלעז.
מתני', בשנים, שעבד
שש שנים, וביובל, שהגיע
הזך שש, ובגרעון כסף,
שמגרע מדיתו לפי מה
שעבד רצא (שמחייב)
(שמחשב) עמו כמה עולה
מקנתו לשנה ומחשב כמה
(שעבד) ופורע השאר.